

תת"ע 10495/10/21 - עאסם אבו ראזק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 10495-10-21 מדינת ישראל נ' אבו ראזק
תיק חיצוני: 95500703640

בפני כבוד השופטת איילת גרבי
המבקש עאסם אבו ראזק
נגד מדינת ישראל
המשיבה
החלטה

1. ביום 26.10.21 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

במועד שנקבע למתן מענה לכתב האישום טען הנאשם כי כתב האישום הוגש בניגוד לסעיף 225א(1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982, כאשר למעשה בקשת המבקש היא לביטול כתב האישום.

2. המאשימה הגישה תגובתה לבקשה בכתב ולאחר מכן הגיש המבקש תשובתו לבקשה (בשל טענות נוספות שהועלו בכתבי הטענות נדרשו המשיבה והמבקש להתייחס לטענות אלה).

3. בתגובת המשיבה ציינה המשיבה כי הדוח נשוא כתב האישום הונפק במסגרת פרוייקט "שומרי דרך" בו אזרחים מתנדבים ברשות הלאומית לבטיחות בדרכים, מעבירים תלונות ובהם סרטונים המתעדים ביצוע עבירות תנועה של בריונות בכביש.

בנסיבות אלה טענה המשיבה כי אין מדובר בעבירה הנכללת בגדרו של סעיף 225א(1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי, שכן אין מדובר בעבירה שמבוססת על צילום רכב או שנאכפה באמצעות צילום אוטומטי, אלא מדובר בעבירה שארעה לנגד עיניו של אזרח מתנדב אשר הגיש תלונה הכוללת את פרטי האירוע ובנוסף תיעוד מצולם של העבירה.

בנסיבות אלה ציינה המשיבה כי יש להתייחס לעבירה כאל עבירה מסוג ברירת משפט.

4. בתשובת המבקש לתגובת המשיבה לא התייחס כלל לטענה המהותית באשר לאי תחולת הוראת סעיף 225א(1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982, אלא התייחס אך ורק לשאלת אישורי

המסירה כפי שיובהר בהמשך.

תחילה, דין טענת המבקש כי כתב האישום הוגש בניגוד לסעיף 225א(1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982 להדחות. יצוין כי טענתו המקדמית זו של המבקש כלל לא פורטה במעמד הדין ואף לא לאחר מכן.

5. לגופו של עניין יצוין כי בהתאם לסעיף 225א(1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982, ככל שמדובר בעבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בעניינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה של 4 חודשים ממועד ביצוע העבירה.

6. בסוגיה זו ובשאלת מעמד עבירה הנאכפת באמצעות "שומר דרך", נקבע בעפ"ת 5160-01-19 **מדינת ישראל נ. אברג'ל חיים**, שניתן בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, כי הוראת סעיף 225א(1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982 בזיקה להוראת סעיף 27א לפקודת התעבורה, קובעת את סד הזמנים של ארבעת החודשים, בהתבסס על הצילום המשטרתי, העומד בתקנות הגשת הצילום, ולא בזיקה לצילום המתבצע על ידי כל גוף אחר, שכמוהו כראיה רגילה, שיש להציגה לבית המשפט, בכפוף להעדת מבצע הצילום.

7. גם בעפ"ת 40062-01-19 **מדינת ישראל נ. אלעזר זמל**, שניתן בבית המשפט המחוזי בירושלים קבע בית המשפט כי סעיף 225א(1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982 אינו חל בנסיבות בהן תיעוד העבירה נעשה בידי "שומר דרך", מהנימוקים המפורטים בהרחבה בפסק הדין, כאשר בעיקר מציין בית המשפט כי סעיף 27א לפקודת התעבורה קובע באופן מפורש כי עניינו בצילום שנעשה במצלמה המופעלת באופן אוטומטי או בידי שוטר ואילו צילום שנעשה בידי "שומר דרך", לא בוצע באופן אוטומטי ולא על ידי שוטר.

8. בנסיבות אלה אם כן טענתו המקדמית של המבקש כי כתב האישום הוגש בניגוד לסעיף 225א(1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982, דינה להדחות ודי היה בקביעה זו כדי לדחות את טענתו המקדמית של המבקש.

9. בתגובת המשיבה ציינה כי העבירה בוצעה ביום 13.7.20, כאשר הודעה על ביצוע העבירה הודפסה ביום 21.10.20 ונשלחה לנאשם באמצעות דבר דואר שמספרו צוין בתגובה, ביום 27.10.20, קרי בחלוף כשלושה חודשים וחצי ממועד ביצוע העבירה.

בתשובת המבקש ציין כי בתגובת המשיבה ישנה סתירה, שכן המשיבה טוענת כי כתב האישום נמסר לאחר שלושה וחצי חודשים, כאשר כתב האישום הוגש רק ביום 26.10.21 וממילא לטענתו כתב האישום וההזמנה לדין לא התקבלו בידו, ועל כן נשפט בהעדירו ואף ביקש לבטל את פסק הדין שניתן במעמד צד אחד.

10. טענה זו של המשיב דינה להידחות אף היא, שכן המשיבה ציינה בתגובתה כי ההודעה על ביצוע עבירת התנועה הודפסה ביום 21.10.20 וזו נשלחה לנאשם באמצעות דבר דואר שפרטיו בתגובה, וזאת ביום 27.10.20. **המשיבה לא טענה כי כתב האישום הוגש ביום 27.10.20, אלא כאמור ההודעה על ביצוע עבירת התנועה.**

11. בהתאם לסעיף 239א לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982, עברה שנה מיום ביצוע עבירה לפי פקודת התעבורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט אלא אם כן, **תוך אותה תקופה, קרי בתוך שנה**, הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה: "**...או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה.**"

המשיב טען בתשובתו כי לא קיבל כל הודעה על ביצוע העבירה, אך לא תמך טענה זו בראיה כלשהי, ואף לא בתצהיר ערוך כדין מטעמו, ולמעשה לא סתר את טענת המשיבה בעניין זה.

12. אם כן, המשיבה הראתה כי בתוך שלושה וחצי חודשים נשלחה למשיב הודעה על ביצוע עבירת התנועה, ולמעשה בכך עמדה במוטל עליה בהתאם לסעיף 239 לחוק סדר הדין הפלילי.

13. באשר לטענת המבקש אשר באה לכאורה לתמוך בבקשתו לביטול כתב האישום, כי גם פסק דין שניתן בהעדרו בוטל בשל העובדה כי כתב האישום לא נמסר לו, טענה זו איננה רלוונטית לשאלה שבמחלוקת, שכן השאלה שבמחלוקת היא איננה האם כתב האישום נמסר למשיב אם לאו, אלא ההודעה הנדרשת על ביצוע העבירה בהתאם לסעיף 239א לחוק סדר הדין הפלילי.

באותו עניין ולא פחות חשוב יצוין כי בבקשת המבקש לביטול פסק הדין ציין (מבלי שזו הוגשה בליווי תצהיר התומך בטענות), כי לא התקבל כל זימון ו/או כל הודעה מהדואר מכפר ראמה, על כך שיש דואר רשום הממתין בסניף הדואר, כלשונו ועוד ציין כי בכפר ראמה, מקום מגוריו של המבקש קיים שירות של דבר המחלק מכתבים לבתים, ואי לכך לטענתו ישנן הרבה "תקלות" ואי סדרים בחלוקת הדואר בישוב.

אם כן נוכח טענה זו של המבקש עצמו, הרי שגם טענתו כי לא קיבל את ההודעה על העבירה שבוצעה לכאורה, דינה להידחות, שכן אין בה כדי לסתור את טענת המשיבה אשר ציינה את פרטי דבר הדואר **שנשלח** לו ביחס להודעה על ביצוע העבירה. הסיבות שפורטו על ידי המבקש בבקשתו לביטול פסק הדין, לכך כי אינו מקבל את דברי הדואר בשל תקלה בסניף הדואר בישוב בו הוא מתגורר, אין בהן כדי לסתור את טענת המשיבה בדבר **משלוח** ההודעה על ביצוע העבירה, כן כל שנדרש מהמשיבה הוא לשלוח את ההודעה על ביצוע העבירה, ותו לא.

14. בנסיבות אלה, אני דוחה את בקשת המבקש לביטול כתב האישום.

קובעת הקראה ליום 21.11.22 בשעה 12:00.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ז' תשרי תשפ"ג, 02 אוקטובר 2022, בהעדר
הצדדים.